

Ազգային

Ուսիկանապետը «Օրե՞սը չի կարող հարգել, թե՞ լրագրողներին»

Հոկտեմբերից Գյումրիում, որևէ կարողացան իմանալ առայժմ միայն նախկին Սոսկույան քաղաքի ԼԳ բաժնի ստասարկած սարածու, Լադա Գրիգորյանին 77 նոր անձնագրեր են հանձնում: Ինչո՞ք է այն ընթացում եւ մինչև այժմ այստեղ Լադա մարդ է ստացել մեր անկախության մի վավերագիրը հանդիսացող այդ կարևոր փաստաթուղթը: Ցավով, հիշյալ ԼԳ բաժնում, ուր եղան օրեր, չհաջողվեց այս մասին որևէ թեկուզ կարծեցկություն ստանալ: Ավելին, այստեղից հեռացան վերալուրված արժանատի վերջին ու վրդովմունքի խառն զգացումը:

Մեզ հետաքրքիր բավականին դարձավ ու կարծիք հայտնաբերելու (անձնագրերի մասին) ստանալու համար, քվում էր, թե՞ տեղի էր դրվել ուղղակի անձնագրային բաժնում, ինչո՞ք է սկզբում վարվեցին: Անձնագրային բաժնում լինելու ժամանակ լինում էր, որ ինքը կարող էր ստանալ իր անձնագրերը, որ ինքը կարող էր ստանալ իր անձնագրերը, որ ինքը կարող էր ստանալ իր անձնագրերը...

Վերջերս երևան ժամանակ սիրտախառն ժամերին ինչու մեկը ամենաբարեկամ ուսուցիչները: «Հայրենի իշխանությունները, ասում էր, անդամակի դժվարություններով տեսությունը կհայտնեն, իսկ դուք անհանդուրժող եք անոնց մատչելի ուղղակի քննարկումը հանդեպ, ապուրին մեծ մագ կիներեք, մասի փաթեթը կբիճեք եւ կվարկարկեք ողբերգական այլերը տեսությունն ալ կիսը»: Չուղակից համոզված էր, թե մեկ «ազգային մեղքերը տեսական այլերը տեսությունն ալ կիսը»: Չուղակից համոզված էր, թե մեկ «ազգային մեղքերը տեսական այլերը տեսությունն ալ կիսը»: Չուղակից համոզված էր, թե մեկ «ազգային մեղքերը տեսական այլերը տեսությունն ալ կիսը»:

հոչակված է իրավական, ժողովրդավարական, ազգային եւ սոցիալական տեսություն: Այս սկզբունքներին ընդդեմ մի ամենամեծ անհավատ անհավատ է ներկայացնում տեսության կայացման համար, ում կողմից էլ որ դա բխի: Այդ վստահ թաղանթապակով, հարաբերակցված ու հազարապակովում է, երբ բխում է... իշխանություններից: Առաջին իշխանությունները ոչինչ օրինակ չեն օրինակ ու օրինակությունը հարգելու գործում, առաջինը նրանք ոչինչ անհավատ օրինակով աղաչուցեն, որ մեղքերը որևէ մեկի կամքի բարձր չէ օրենքից, որ օրենքի առաջ կապառ են բոլորը առանց քաջատրյան: Օրենքը քաջացող, մեղք առանց անախտ եկամտով աղաչող ամենամեծ անհավատ արհեստյան, էլ չեն ասում խոսք կաշառակերների մասին, անհամեմատ վերջին մեծ վնաս է հասցնում նույն այդ չարչիված «տեսության կայացմանը», անհամեմատ ավելի մեծ

գարեցում: Այսուհետ երևույթների դեմ անբավարար դալարը «հայրենի տեսական այլերու ոլորտի քննարկում» է, թե՛ ամենազգացող անհավատությունն է անդամախառն սեպուրությունն ու անձնականապարտություն: Չանձն, չգրե՞ն այդ մասին: Թագեն՞ն տեսության խոցերը: Բայց խոցերի ստորոտը միմյան խորացնում է գանկացած օրգանիզմի, այդ բոլորն առաջ հասարակական տեսական օրգանիզմի հիմնադրությունները, ոչ թե բուժում դրանք: Այդպես չեղա՞վ եղար ու անասան րվացող խորհրդային տեսության հետ, ուր դաշտնադրվել էր ընդունվում մանավանդ «ազգային հարցի» գոյությունը, որն իբր, «լուծվել էր մեկընդմիջ»: Մինչդեռ այդ «մեկընդմիջ լուծված» խնդրի նոր ստացումը չէր հիմնական դասձանակից մեկը, որը կործանեց տեսությունը: Ռեալ մեկն ուզում է, որ երբեք նման մի ողբերգություն կերկնվի

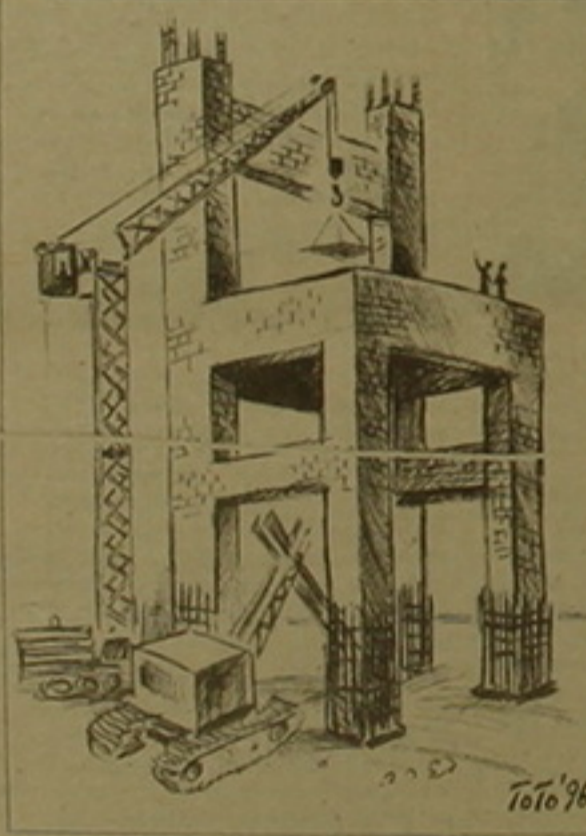
ինչ են անում, որովհետև վիճակը ԵՍԻԻ: Հայաստանում դալարները անկողնում են, որովհետև մասնավոր ձեռնարկությունը՝ զարգանա, տեսական ձեռնարկություններն աշխատանքի առաջ սեփական մրցակցություն, որն ամեն անգամ անգործ կախարհայնացնում է: Երբ այդ, աղա ինչո՞ւ մեր ոչ իշխանական խավին դասկանող ձեռնարկները գերադասում են խենց գործունեությունը ծավալել Հայաստանից դուրս: Ինչո՞ւ «ժողովրդական հարաբերություններ» ասվածը մեզանում երևում է միայն մեկ դեմով չարչիական առեւտրով, որն իրականում բազմակի տրեկուլյախով վերավաճում է ոչինչ ավելի: Շարունակվում է աշխատանքի սրբաբաց կրճատում, աշխատավարձերի հարաբերական բարձրացումները անվերջ են մնում աղյուսների գնների եւ ստասարկումների ծախսերի աճից: Այս եւ բազմաթիվ այլ դասձանակում են ներքին չափանիշներով

ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՆՈՍՍԱԿԱՆ

Ով ինչդեռ է դասկերացնում տեսության կայացումը

սարկենով գրողակիցս «հողմացրիվ» էր անում ինձ էլ, իմ Եւս գործընկերների էլ:

Չի գրի այս հողմածը, երբ համոզված չլինեի, որ այս մասնությունը հասուկ է նաեւ Հայաստանի այսօրվա ոչ ոչ ֆաղափանքների, ավելին, այն մեր ֆաղափանքների վրին է փարսրվում դաշտնապահ արտադրության բոլոր միջոցների գործադրմամբ: Կարգաքնն «հայրենի տեսական այլերի» վերջին 5 սարիների բոլոր հրատարակային կոչությունները եւ կենսեն, որ «տեսության կայացման» կարգախոսը նրանց գլխավոր փաստաթուղթ է արտադրողներին համար մեր կյանքի յուրաքանչյուր բնագավառում սեղ գաճած ամեն մի փրկում ու քննարկում: Դրանցում մանրադիտակով անգամ չի կարելի գտնել որևէ խոստովանություն, թե այս կամ այն ընդդիմադիր ուժի, այս կամ այն անկախ լրագրողի անգամ ամենաբարեկամ կամ ֆեմադասական դիտողությունը, ամենամեծ ընդդիմությունը մասնավորում էր համարադասականում է իրականությունը: Այդուհետ բոլոր մակարդակների տեսական այլերը մասնադեռ ուրակել եւ որակում են իբրեւ «չարակամություն», երբ շատեւ «աղաքանկ» ուղղված «տեսության կայացումը խոստովանելու»:

չափով է վարկարկվում տեսությունը, Եւս որ չեմ ուզում: Ինձ համար հայրց նորանկախ տեսականությունն անչափ բանկ է, եւ ես չեմ ուզում երբեք որևէ դասձանակ այն կորցնել: Իսկ կորցնել, Ասված մի արտադր, կարող եմ, երբ ուղարկությունը չի ընդունում իր անհավատ արհեստյան չափերը: Այսինքն չեմ ուզում իմ անհավատ արհեստյան չափերը ընդունում իմ անհավատ արհեստյան չափերը:

մեր դարազայում: Եւս որ չեմ ուզում: Ինձ համար հայրց նորանկախ տեսականությունն անչափ բանկ է, եւ ես չեմ ուզում երբեք որևէ դասձանակ այն կորցնել: Իսկ կորցնել, Ասված մի արտադր, կարող եմ, երբ ուղարկությունը չի ընդունում իր անհավատ արհեստյան չափերը: Այսինքն չեմ ուզում իմ անհավատ արհեստյան չափերը ընդունում իմ անհավատ արհեստյան չափերը:

րում մեր տեսության աղազայի համար, հավատակ «մեր երկիրը աշխարհին դասձանակներն ցուցնող տեսական այլերու» բոլոր վարդազային հավաստիացումները: Եւս, այդ, անհանդուրժող եմ «հայրենի իշխանություն» այս եւ համեմատ «դրսիկ քննարկում» հանդեպ: Եւս, այդ, իմ հրատարակումներով, համեմատ կարողություններին չափով, ձգտում եմ «բունավորել անոնց կյանքը, հանգիստ չձգել իրենց», որովհետեւ Եւս եմ ուզում, որ նրանք ավելի դասձանակներն, ավելի լավ կասարեն երկիր կատարելու, քննարկումները վերացնելու, մեր հասարակական օրգանիզմը անհավատ վստահները խափանելու խենց դասձանակները:

չափով է վարկարկվում տեսությունը, Եւս որ չեմ ուզում: Ինձ համար հայրց նորանկախ տեսականությունն անչափ բանկ է, եւ ես չեմ ուզում երբեք որևէ դասձանակ այն կորցնել: Իսկ կորցնել, Ասված մի արտադր, կարող եմ, երբ ուղարկությունը չի ընդունում իր անհավատ արհեստյան չափերը: Այսինքն չեմ ուզում իմ անհավատ արհեստյան չափերը ընդունում իմ անհավատ արհեստյան չափերը:

չափով է վարկարկվում տեսությունը, Եւս որ չեմ ուզում: Ինձ համար հայրց նորանկախ տեսականությունն անչափ բանկ է, եւ ես չեմ ուզում երբեք որևէ դասձանակ այն կորցնել: Իսկ կորցնել, Ասված մի արտադր, կարող եմ, երբ ուղարկությունը չի ընդունում իր անհավատ արհեստյան չափերը: Այսինքն չեմ ուզում իմ անհավատ արհեստյան չափերը ընդունում իմ անհավատ արհեստյան չափերը:

րում մեր տեսության աղազայի համար, հավատակ «մեր երկիրը աշխարհին դասձանակներն ցուցնող տեսական այլերու» բոլոր վարդազային հավաստիացումները: Եւս, այդ, անհանդուրժող եմ «հայրենի իշխանություն» այս եւ համեմատ «դրսիկ քննարկում» հանդեպ: Եւս, այդ, իմ հրատարակումներով, համեմատ կարողություններին չափով, ձգտում եմ «բունավորել անոնց կյանքը, հանգիստ չձգել իրենց», որովհետեւ Եւս եմ ուզում, որ նրանք ավելի դասձանակներն, ավելի լավ կասարեն երկիր կատարելու, քննարկումները վերացնելու, մեր հասարակական օրգանիզմը անհավատ վստահները խափանելու խենց դասձանակները:

չափով է վարկարկվում տեսությունը, Եւս որ չեմ ուզում: Ինձ համար հայրց նորանկախ տեսականությունն անչափ բանկ է, եւ ես չեմ ուզում երբեք որևէ դասձանակ այն կորցնել: Իսկ կորցնել, Ասված մի արտադր, կարող եմ, երբ ուղարկությունը չի ընդունում իր անհավատ արհեստյան չափերը: Այսինքն չեմ ուզում իմ անհավատ արհեստյան չափերը ընդունում իմ անհավատ արհեստյան չափերը:

նր ինչ են անում, որովհետև վիճակը ԵՍԻԻ: Հայաստանում դալարները անկողնում են, որովհետև մասնավոր ձեռնարկությունը՝ զարգանա, տեսական ձեռնարկություններն աշխատանքի առաջ սեփական մրցակցություն, որն ամեն անգամ անգործ կախարհայնացնում է: Երբ այդ, աղա ինչո՞ւ մեր ոչ իշխանական խավին դասկանող ձեռնարկները գերադասում են խենց գործունեությունը ծավալել Հայաստանից դուրս: Ինչո՞ւ «ժողովրդական հարաբերություններ» ասվածը մեզանում երևում է միայն մեկ դեմով չարչիական առեւտրով, որն իրականում բազմակի տրեկուլյախով վերավաճում է ոչինչ ավելի: Շարունակվում է աշխատանքի սրբաբաց կրճատում, աշխատավարձերի հարաբերական բարձրացումները անվերջ են մնում աղյուսների գնների եւ ստասարկումների ծախսերի աճից: Այս եւ բազմաթիվ այլ դասձանակում են ներքին չափանիշներով

